

100 st.
5- öres
sexsvaga
helstölliga
poängstarka

VÄRMLANDSHISTORIER

— med teckningar av Oscar Wiklundh —

av den mest vanliga sorten,
bortslumpas för endast
3:25 exklusive oms,
— dä billit dä!

UTGIVARE: OLLE W. GRINNA

"FÖRTAL"

Vi tackar och bugar för den stora uppskattning som vår förra utgåva av " Värmlandshistorier " fått röna och överlämnar härmed nästa till den humorintresserade allmänheten.

Humorn är en gudagåva och det förekommer dagligen en hel del stölliga ordväxlingar o situationer som borde på pränt men de få vanligtvis i allt för stor utsträckning skatta åt förgängelsen.

Vi har, emellertid, plockat fram ytterligare något femtiotal görfärskä o blandat upp dem med lika många från den gamla goda tiden. Det är således - serverat för andra omgången o vi avslutar med en dagsfärsk raritet:

- Om vi int hadd exhäringarna, så hadd vi int - hälften så många xr-historier, sa Janne Wängman.

Utgivaren

Man får i alla fall, vara tacksam för
att vara född i ett land där man förstår
språket, suckade gumman.

Det var midsommarnatt och på Kõörhea möttes två cyklister som stannade till för att prata bort en stund med varandra i den ljumma sommarnatten.

- Lägg in en pris snus õt mej du, säger den ene och räcker fram dosan. Jä ha võr i Hara på friing så jä kan int.

- Jä, nog kan jä lägg in en pris õt dej, replikerar den andre, men jä kan int ta sjõõl för jä har võõr i Hagfõõs på avancerad akrobatik.

*

Fullständig katalog erhålles omgående mot porto, stod det i en NWT-annons och Frank "på vinn" rekvirerade densamma enligt följande:

- Skeck hit katalogen. De begärda portot har jä satt uttapå kuvere sõm vanlett.

*

En ovanligt lång person i Älvenäs var ute på sin sedvanliga söndagspromenad.

- Är det inte besvärligt att vara sådär lång? undrade en mötande bekant.

- Nej, inte för min del men andra tycks ha förbaskat ont av det, blev svaret.

På den gamla goda tiden gick det persontåg ända upp till Hagföсс, som då endast var ett litet brukssamhälle vid dalagränsen, men nu går det Inge Person-tåg, skulle kanske Martin Ljung ha sagt.

Emellertid, så gick dom där tågen förbi Munkföсс, nej det gjorde dom inte för dom stannade alltid vid Munkföсс Central, där det en gång klev på en sludig banarbetare från Hagföсс. Denne satte sig mitt emot en fin uddehölmer, som hade en ännu finare vovve med sig på tåget. Järnvägern, liksom alla hagföссingar, var gôrstôlli i alla vovvar varför han inte kunde låta bli att fråga:

- Vad äföoras?

- Det är en korsning mellan rallare och byracka, snäste hundägaren av och gömde sig bakom Svenska Dagbladet.

- Å f-n, replikerade banarbetaren, då ä den ju liksom lit släkt mä ôss bägg två.

*

Från gamla Trossnäs rapporteras:

- Vad gör tjugosjuan, när han möter ett befäl?

- Äss en har så en kan, så sa en bju'en på en mulbänk, blev svaret.

I en småskola på Värmlandsnäs frågade lärarinnan en av de yngsta eleverna hur många fingrar han hade på höger hand. Efter mycket räknande kom han med förslaget fyra.

- Du glömde ju att räkna den, sade lärarinnan och pekade på tummen.

- De där, de ä ju en tuum, blev svaret.

*

Vid ett Fågelviks-sammanträde, diskuterades inkorporeringen med Karlstad och därunder yttrade sig en synnerligen bekymrad församlingsbo:

- Jag är emot inkorporeringen, på grund av att vi då måste begravas på Rud o där har jag inga bekanta.

*

I Säffle stod en gnällig tant och petade i strömmingen hos sin fiskhandlande.

- Den ser dålig ut, sa tanten.

- Det är värre än så, viskade fiskhandlanden förtroendefullt, strömmingen ä dö.

På en karlstadsbåt hade man anställt en yngre förmåga som kock o på grund av sin ungdom fick denne utstå en hel del penalism från de äldre besättningsmännen.

Så en dag hade man emellertid kommit på andra tankar och kocken skulle upptagas i kamratskapet som fullvärdig:

- Vi har nu kommit överens, sade en av plågoandarna, om att du skall upptagas i gänget och från och med i dag kommer vi inte att göra dig något förnär.

- Då skall jag å min sida - inte blanda ärtsoppan med råttlort i fortsättningen, replikerade den nyutnämnde sjöbossen.

*

Det hade varit "dans bort i vägen" på den gamla goda tiden o dagen efter saknade en sunnejänta sin penningpung, vilken förvarats i kjortelfickan. Saken anmäldes till fjärdingsmannen som förhörde sig om omständigheterna vid dansen.

- Var någon av kavaljererna närgångnare än de övriga, frågade lagens väktare.

- Närgångna var väl de flesta, men jag trodde dom hade ärliga avsikter, svarade sunnejäntan.

För åtskilliga år sedan, råkade en av Solstans taxichaufförer ut för den "malören" att få flera barnmorskeskjuts i tät följd o försökte skoja lite med den gamla akuschörskan.

- Fruntimren är visst ovanligt envisa i år, skämtade han.

- Jaha, o karlarna var det i fjol, blev svaret.

*

Det var julklappsdays o in i en vålbergsaffär kliver en gentleman.

- Kan jag få en BH, säger han.

- Vilken storlek? frågar biträdet.

- Jag vet inte så noga för jag har mätt med hatten, blev svaret.

*

En liten sunne flicka brukade nyfiket se på när mamman bytte blöjor på lillebror o kom vid ett tillfälle med en anmärkning:

- Den här gången glömde du salta, mamma.

Kyrk-Olle i Filipstad, spottade sällan i glaset, vilket föranledde kyrkoherden att besöka vederbörande i lyan, där det stod tompavor lite varstans.

- Jag kommer från nykterhetsnämnden, sa de den besökande.

- Ja, va kommer allt skräp ifrån, sa Olle och såg sig omkring på tomflaskorna.

I en värmlandskyrka handlade predikotexten om Jesu lidande o judarnas grymhet. Efter gudstjänsten går en uppretad församlingsbo fram till en jude på kyrkbacken o förebrår denne i högljudda ordalag:

- Ja, men detta hände ju för flera tusen år sedan, försvarade sig juden.

- Det ger jag f-n i, för jag har i alla fall inte hört det förrän i dag, replikerade den upprörde församlingsbon.

*

En nevös karlandabo med fru, var under den första H-dagen ute och provkörde.

- Jag är livrädd för att du skall köra fel, upprepade frugan ideligen.

- Du behöver inte vara rädd, för det är jag själv, kommenterade högertränaren.

*

Så var det historien om tanten i Forshaga som klev på den fullsatta "busen" sägande till chauffören:

- I da ä han allt bra full.

- Du pratar Kristina! Jä har int fått en dröpp sen julafta.

Det var måndagsmorrn och Värmlands energiskaste tidningsman vaknade upp efter ett angenämt helgfirande. Vad ska man nu börja med, tänkte han. Jo - en pilsner, men kylskåpet var tomt - bäst att ringa till bryggeriet. Han slår numret och beställer så fort någon svarar:

- Hej du! det är jag. Ro omgående hit med en back pilsner.

- Det här är pastorsexpeditionen, så ni har nog ringt fel nummer.

- Åjdå och pang på med luren. Vad har jag nu ställt till med, men jag måste ha en öl. På telefonen igen.

- Hej du! det är jag. Jag slog fel nummer förut och kom till prällen, du måste ro hit med en back öl omgående.

- Det är fortfarande pastorsexpeditionen som svarar.

- Åjdå! på med luren o ner under täcket. Hur skall det nu gå med julannonserna?

*

En ekshäring höll som bäst på med att lösa korsord men körde fast på ett ord med två bokstäver:

- Int ä dä koa å int ä dä soa, dä må vär en ap.

En allmänt respekterad brukstjänsteman, utsåg i god tid en vacker o välväxt julgran, satte sitt visitkort på den med tillägget "detta är min julgran" och återvände därefter hem nöjd och belåten. När han sedan i julveckan skulle hämta rariteten var denna bortblåst o lappen överflyttad på en gammal torrfura. på vilken det således stod:

- Detta är min julgran, plus namn, titel och fullständig adress.

En tjänsteman vid ett av våra större värmlandsbruk bjöd vid ett tillfälle sin överordnade chef hem på middag och i salongen satt husets dotter och sjöng till sitt eget pianoakompanjemang.

- Tycker du inte att min dotter sjunger förtjusande? undrade värden.

- Vassa, säger gästen.

- Tycker du inte att min dotter sjunger bra, upprepade den stolte fadern.

- Jag kan omöjligt höra vad du säger så länge jäntungen gapar, blev svaret.

*

På ett företag i Kristinehamn, kom en av de anställda ofta för sent till arbetet, vilket han försökte bortförklara på olika sätt. Så en dag var det klippt igen och han måste gå in till chefen o ursäkta sig:

- Min fru har skänkt mig en son i natt, sade han urskuldande. Det var inte mitt fel den här gången.

- Jasså, vems fel var det då, replikerade chefen.

Ett sprängskott hade gått för tidigt vid ett vägbygge i Västra Värmland. Flera hade skadats lindrigt men Johan Anderson så svårt att han avled. Detta skulle meddelas fru Anderson så skonsamt som möjligt och Bergström ansågs mest lämpad av de närvarande för uppdraget.

- Är det änkefru Anderson, frågade denne när dörren öppnades.

- Nej, det måste vara fel, upplyste fru Anderson.

- Skall vi slå vad, frågade Bergström.

*

Två patienter vid ett av våra mentalsjukhus företedde ofta blåmärken på olika delar av sin lekamen beroende på att dom lekte äpplen. Efter att ha suttit några timmar uppkrupna i var sitt träd ropade den ene:

- är du mogen!

- Ja, kom det från det andra trädet.

- Då faller vi! ropade den förstnämnde och så hoppade båda två ner genom grenverket från åtskilliga meters höjd.

En dam från nykterhetsnämnden, ringde till en klient som, misskötte sitt arbete, drack och dessutom var otrogen i äktenskapet.

- Är det ni som är otrogen? frågade den påringande när mannen svarade.

- Jaha, det stämmer, men just nu är min fru hemma så ni kanske kan återkomma senare, svarade den bålde gentlemannen lite inställsamt.

*

Under en lektion i Slottsbrons skola berättade läraren bl.a. om Kina, att dödligheten var så stor att varje gång vi blinkar så dör det en kines. Om en stund får han se en av eleverna sitta o blinka ideligen.

- Vad har du för dig? frågade läraren.

- Jag dödar kineser, blev svaret.

*

- Du kommer alltid för sent till jobbet, anmärkte en vålbergsföretagare på en av sina anställda.

- Ja, men så är jag väl den förste som går hem också, replikerade denne.

En karlstadsredaktör möter helt plötsligt en dam på gatan, som tycks känna igen honom:

- Känner du inte igen mig? frågar den sköna.

- Nej, men vi har nog setts förut.

- Javisst, vi var ju förlovade 64, det är Anna-Greta.

- Jaha, javisst, du förstår, jag var ju förlovad två gånger det året.

*

Persontåget stannade "på sin tid" vid Deje Central o från ett av kupéfönstren ropade en fullvarvad resande:

- Kan jag få två pilsner.

- Här serveras ingenting, upplyste den tjänstgörande stinsen.

- Vad f-n stannar ni då för? undrade den påstrukne passageraren.

*

- Tycker du bäst om mamma eller pappa? frågade en skoghallsmamma sin lilla tös.

- Jag talar inte om vem jag tycker bäst om för då blir du kanske sur på mig, svarade tösungen diplomatiskt.

Det var höga snökanter och bussen upp genom Klarälvsdalen segade sig fram mellan hållplatserna. En ilsken ståkhålmare låg efter med sitt vrålåk utan att kunna köra förbi - dom skall ju alltid köra om. Äntligen kom han förbi, tvärstannade och gav chauffören - Noppe, en ordentlig utskällning.

- Åcken f-n ä dä sôm klöppt dej så ill, undrade Noppe.

*

En blomsterhandlande i arvikatrakten fick telefon om ett tillägg i texten på ett kransband:

- Det skall även stå:vi möts i himmelen, om det finns plats.När kransen sedan levererades stod det enligt beställningen.

- Ett sista farväl, vi möts i himmelen om det finns plats.

*

Det hade gått dåligt med affärerna de sista dagarna o från en telekiosk ringer en nattfjäril till sin vänninna:

- Kan du låna mig en hundring tills jag kommer på rygg igen.

I Säffle stod det en kväll ett par överförfriskade herrar o stirrade på den klara nymånen.

- Vad är det för en strålkastare?frågade den ene av flanörerna.

- Det vet jag inte, för jag är inte från stan, replikerade den andre.

*

Ett karlstadsjäng modern ungdom, diskuterade en logdans förra våren.

- Det var första maj, säger någon av de församlade.

- Nej, det var pingstafton, det kommer jag ihåg för det var första gången som jag spydde i en bil.

*

- Vet du, vad det är för skillnad på en uddehølmare och en halvliter? frågade en gustaving sin arbetskompis.

- Nej, det vet jag inte, blev svaret.

- Jo, ser du, en uddehølmare är alltid drygare, flinade gustavingen.

Det fanns bråkiga ungar även förr och i Älgå gamla kyrka väsnades man vid ett tillfälle på läktaren, vilket föranledde prästen att ingripa från predikstolen::

- Det skall vara tysst på läktaren, för annars väcker ni edra föräldrar nere i bänkarna.

*

En äldre, distignerad karlstadsdam hade fått besök av en släkting, som i för-siktiga ordalag påpekade:

- Tant borde kanske damma av dom gamla familjeklenoderna.

- Jag tillhör fortfarande den samhälls-grupp som inte städar, blev svaret.

*

Det var på den gamla goda tiden. Till lanthandeln i Dalby kom en bondmora med sin smörtrilling i vanlig ordning.

- Hur kan ni få så fina ränder i smöret? frågade affärsmannen.

- Åh, det går så lätt med en vanlig lus-kam, blev svaret.

Lill-Ulla hade ännu inte lärt sig att säga "s", men gick i alla fall till butiken för att köpa mjölk och sill.

- Kan jag få en liter mjölk.
- En liter mjölk var det ja.
- Å en till.
- En liter mjölk till.
- Nej, en till, sa ja, en till mä jompa å huv på. förklarade tösen, med gråten i halsen.

En plåtslagerielelev i Munkfö's, som hade lite besvärligt med att lära sig yrket, hade blivit skadad o uppsökte dr. Rådman.

- Yrke? frågade läkaren bland annat.
- Plåtslagerilärling, svarade patienten.
- Hur många år tar det att bli plåtslagarmästare? undrade doktorn.
- Fem år, upplyste den skadade.
- Det tog det för mig att bli läkare, efter studentexamen, sa Rådman.
- Jasså, var det lika svårt? sa grabben medlidsamt.

*

- Va gav du din sjuka ko i somras? frågade en sillerudsbonde sin granne.

- Terpentin, svarade denne.

Efter några dagar träffades de igen varvid följande repliker växlades:

- Va ga du ko din? sa du.

- Terpentin.

- De ga jä e ko i går men hon dog.

- De gjord min åg, blev svaret.

Att jobba på Frebe i Hagföss var förr något alldeles extra och det är väl inte kattlort nu heller för den delen. Man var liksom lite finare än de övriga krämarna.

Emellertid -så hade det varit konfirmation i stan och man funderade på att skaffa sig jobb. Ett par nygräddade hagfösstjack stod på bôgen och diskuterade:

- Näst veck ska jä te PUB, säger den ena.
- Dä va väl ittnö, i môra ska jä börj på Frebe, triumferade den andra.

*

En jössehäring var på besök i "Kallsta" och frekventerade bl.a. toaletten under Torget vilken han fann utmärkt men oroade sig för den ekonomiska sidan och frågade därför damen i luckan vid utgåendet:

- Driter fôlk i Kallsta så dä bär sig.

*

Uppe i Klarälvdalen höll en energisk småbrukare på med att köra in det sista höet. Det har varit jäktigt i år, sade han men nu skall jag ta mig några dagars semester och sätta upp ett garage åt min son i Bograngen. Det var semestern.

En affärsman i Hagföss, hade kommit på kant med biträdet, som han ej tyckte var nog affärsintresserat.

- Se på mig, sade han, jag började bakom disken på Frebe och nu har jag en egen fin affär.

- Jä, men då hadd döm int kassaapparater, replikerade biträdet.

*

Kaffet stod alltid på spisen hos Selma i Sättra och det blev vanligtvis flerakoppar varför ordningsföljden klickade emellanåt.

- Får jag servera en liten tretår, säger Selma vid ett tillfälle.

- Ja tack! men vi tar väl påtåren först, replikerar gästen.

*

Omogna småflickors graviditet betraktas ju numera som "olycksfall i arbetet" och från ett av fallen kan citeras:

- Har Ulla inte några säkra kännetecken på den blivande barnafadern.

- Jo, han hade fotsvett, armsvett o sur andedräkt.

Man hade möte med offer, som vanligt, i Filadelfia och predikanten drog den vanliga refrängen om att man skulle ge sin skärv till Jesus för han behövde den. En liten grabb, som ofta var med sina föräldrar, tyckte emellertid att det verkade lite underligt, varför han i viskande ton frågade sin pappa:

- Den där Jesus, är han black jämt.

*

Det finns ekshäringar överallt men på ett stockholmsbygge blev dom på grund av språkförbistringen, tagna för utläningar.

- Racko! ropar en av xringarna.

- Jemese, blev svaret.

- Rackote! ropar den förstnämnde igen.

- Jähorack, blev svaret.

*

- Var får vi kotletterna ifrån? frågade en hammarögrabb sin mamma.

- Dom får vi naturligtvis från grisarna, svarade mamman o när pappan kom hem från arbetet ropade grabben:

- Pappa, i dag får vi grismat.

I Munkfors har man länge haft en låg olycksfallsfrekvens fast helt undgå skador i arbetet kan man ju ej. En anställd hade således skadat sig o blev sjukskriven vilket han uppfattade som förmånligt.

- Hur är det med dig?frågade en av hans arbetskamrater.

- Fina fisken, ittnö å gôr, nu mår jä sôm en disponent, förklarade den sjukskrivne.

*

På Stortorget i "Kallsta" hade en liten grabb kommit bort från sina dagars upphov varför han sprang omkring och ropade på pappa. En och annan gentleman kände sig tydligen lite osäker varför dom försiktigt frågade:

- Vad heter din mamma?

*

- Du ser ju ut som hälsan själv, sade en kilsbo till en bekant, som legat inne på lasarettet några veckor för en åkomma.

- Jaha, man måste nog ha en god hälsa om man skall komma från lasarettet med livet i behåll, replikerade sjuklingen.

Basen vid en av våra värmlandsfabriker hade överraskat en av de nyanställda då denne drack kaffe på arbetstiden.

- Det är förbjudet att dricka kaffe under jobbet, röt basen.

- Jag jobbar väl inte när jag dricker kaffe, svarade den tilltalade.

Arvikatåget skulle just lämna Årjängs station och på plattformen står en något påstruken nordmarking.

- Stäng dörrar o grindar! ropar konduktören i vanlig ordning.

- Ja, stäng grinden, för det brukar dra så förbaskat, uppmanar nordmarkingen en av medpassagerarna.

*

En fryksdaling skulle besöka sin son, som var vaktmästare på rådhuset i en av våra värmlandsstäder, men hört fel o uppfattat arbetsplatsen som dårhuset. Då sonen gläntade på dörren till sessionssalen, där en het debatt pågick, kunde inte fryksdalingen låta bli att utbrista:

- Hej på er - stöllan.

*

Det har numera nästan blivit en regel i livsmedelsaffärerna att emellanåt bjuda kunderna på kaffe med dopp och i en privat filipstadsbutik hade man kö framför kaffedisken.

- Där här kaffet va görgött, så där ä väl gröna cirkeln, utlät sig en av tanterna.

Med jämna mellanrum, kom en besvärlig sunnefru in till sin handlande för att bl.a.köpa smör o hon skulle alltid smaka på hela lagret.Så en dag hade det varit samma visa igen. Bitrådet hade fått ränna stup i ett med en smörklick på den långa kniven.

- Blev hon belåten?" sporde affärsmannen.

- Ja, och jag tog av samma smörtrilling hela tiden, flinade bitrådet belåtet.

*

I en säfflefamilj tog man oftast hem åtskilligt i dryckesväg till helgerna o på måndagarna åkte tomflaskorna med för att dryga ut hushållskassan.Så en måndag blev det knappt med densamma i alla fall vilket föranledde maken att utbrista:

- Nu får vi allt köp hem mer bränvin om de ska ble nö för tomglasen.

*

Man skulle börja en lektion i sexualundervisning i en karlstadsskola då ett par försigkomna elever frågade:

- Vi två som kan det här kanske kan få ledigt den här lektionen.

Lell-Jerker hade tappat en småslant i gruset på Köpmangatan i Hagfors och sökte ivrigt efter tolvskillingen:

- Va f-n tog den vägen, undrar grabben lite halvhögt.

- Om du svär så kommer du aldrig till himlen, förmanar en påpasslig frälsnings-soldat.

- Dit ska jä int heller, för jä ska te koopra å köp mjölk, blev svaret.

*

En fryksdalsjänta hade under en längre tid två uppvaktande kavaljerer o gifte sig slutligen med den ene. Så bar det ganska snart iväg till BB med tvillingar som resultat o dagen efter infinner sig maken som fundersamt betraktar det snabba resultatet sägandes:

- Åcken å döm ä min?

*

Man hade avslutat en bastant söndagsmiddag hos bergsprängare Johansson:

- Pappa, skall jag tacka Gud för maten? frågade lillgrabben.

- Tacka f-n för det, blev svaret.

Kossan hade börjat sina för en torpare i Västra Emtervik, varför smöret blev beskt och oaptitligt. Han tog därför den nykärnade smörtrillingen med till affären och sålde densamma.

Dagen efter var gumman nere för sina vanliga hushållsinköp och passade då på att förse sig med bättre smör men råkade få sin egen trilling tillbaka o säkert hade handlanden ett finger med i spelet.

*

Wid ett missionshusbygge, någonstans i "Värmeland du sköna", hade man kommit överens om att lägga en dagpenning, vilken var tre kronor, pr man. När medlen senare skulle insamlas lade en förman, som tjänade fem kronor om dagen, inte mer än tre med motiveringen:

- Int kan jä lägg en hel dagpenning som tjäner så myck.

*

- Vad jobbar din pappa med? frågade en liten lesjöforsgrabb sin lekkamrat.

- Han är nog konstnär, för mamma brukar ofta säga att han är mästare på att göra tavlor, blev svaret.

En av systembolagets mest kända - ej att förväxla med välkända, kunder i Hagfors, hade helt solo svept i sig åtskilliga groggar o var utan tvekan mogen för en nypa kvällsluft. På ytterdörren till lägenheten satte han en lapp med texten "ingen hemma". Vid återkomsten läste han lappen, vände på klacken o gick mumlande:
- Jasså han var inte hemma - då är han väl ute och super.

*

En snål ekshäring kom in på en snickeriverkstad i Hagfors för att få ett par skidbindslen påsatta. Det tog minst en halvtimma och så skulle han betala.

- Där köster ittnö, men du kan ju ro hit mä en femtioöring.

Beställaren lade upp en tjugofemöring och tre tioöringar:

- Där blir fem öre tebaks då, sa han.

*

- Finns det någon bra bok för en ung o okysst flicka? frågade en yngre optimistisk gentleman i en karlstadsbokhandel.

- Ja, böcker finns det i alla fall, blev det ironiska svaret.

En småbrukare i Östmark hade en grannkviga som inte ville bli i kalv, så det var bara att dra iväg ner till marknaden i Torsby, tre mil, där han sålde den med beräkningen att köpa en annan i stället. Han fick emellertid inte tag på något så fint kokreatur varför han började fundera på att kvigan kanske var i kalv i alla fall efter så många betäckningar, varför han tog reda på den nye ägaren o föreslog återgång av köpet.

Visserligen fick östmarkingen sin fina kviga tillbaka och började återtåget de tre milen men återköpet kostade honom en femtiolapp och kvigan var fortfarande inte i kalv och blev det inte sen heller.

*

På tal om värme, berättar en hammaröbo, så såg jag en gång nere på Kanarieöarna när en hund jagade en katt o det var så varmt så att båda gick.

*

- Vad vet Ove om Skåne? frågade läraren en av eleverna i en karlstadsskola under geografilektionen.

- Det är dyrare än renat, blev svaret.

Att värmlänningarna lovar allt o sedan också håller en hel del har man hört men i Arvika var det faktiskt en person som sökte läkare för sitt dåliga minne.

- Jä glömmet att sköt hönsen, söver int på natta etc. relaterade patienten.

- Jasså! Glömmet ni att mata hönsen, säger läkaren.

- Åcka höns, blev svaret.

*

En klarälvsdaling hade fått någon månad för olaga älgjakt och besöktes nere i Solstan av en bekant.

- Håss ä dä mä dä, frågade denne.

- Dä braa, go mat, fin öppassning, ittnö å gôör men taal int om'et på Kôrkeha för då har vi snart hel Xr här ner.

*

Ägarinnan till ett klarälvdalshotell lyckades inte bli gift, men hade i alla fall haft en hel del beundrare och om en av dessa berättar hon för en vänninna:

- Tänk, jä ble så perplex när han fridd så jä höll på att ramla ur sänga.

Provinsiälläkare Ivar Elliot i Hagfös, lät inte lura sig utan skrev ofta ut Albyl vilket blev allmänt bekant. Så en dag krånglade bilen för Elliot, vilket gjorde att han fick ta en titt på motorn. Detta uppmärksammades av Lell-Jerker som stod med händerna på ryggen:

- Går han int? undrade grabben.
- Nej, han strejkar, upplyste Elliot.
- Ge'en en Albyl du, ordinerade Lelljerker sakkunnigt.

*

Under augustimånen smög en grumsgrabb omkring med sin sista erövring. Plötsligt pekar han upp mot ett fönster och viskar till den sköna:

- Där uppe, där det är tänt, där har jag släkt.

*

- Under en gymnastiklektion i Kristinehamn, låg alla eleverna på rygg o cyklade utom Krister.
- Varför cyklar du inte? frågade läraren.
- Jag åker moped, svarade grabben.

Det var kö på systembolaget i Hagfors dagen före julafton och vid disken stod en uddehålmare och förhörde sig om lämpliga spritsorter till de olika rätterna. Efter honom kommer det en hagfössare med sin enkla fråga:

- Passer då må renat te hackkörv.

*

På Klaran satt ett par "infödingar" och lyssnade på några högljudda finnar som satt vid bordet intill;

- Tror du, säger den ene, att dom själva begriper vad dom säger.

*

En snål dejehandlande skulle fylla på luft vid en bensinmack och eftersom det inte kostade något slutade det hela med att alla ringarna exploderade.

*

Efter allt trassel med försäkringsbolaget, så hade det faktiskt varit bättre att gubben fått leva - sa gumman.

Jakob satt på Klaran, tillsammans med med en dryckesbroder, som vanligt. Musiken spelade en populär melodi:

- Vad spelar dom för något? frågade han servitrisen.

- Jungfrun under lind, upplyste vederbörande.

- Den där förbenade Lindh, sa Jakob, eftertänksamt för sig själv.

*

Väckarklockan hade stannat för Jon ve grushôla, varför han tog den med till en urmakare i Torsby, som fann att det satt en stor fet väggmadam ihjälklämd mellan ett par kuggar.

- Så dä int å unner på att klocka stant när maskinisten e dö, menade urmakaren.

*

Postudium efter ett lyckat frikyrkomöte i Degerfors:

- Dä va uvanlett gött kaffe.

- Dä va int dåli musik heller.

- Nej, den va int dåli te å va frå Kristinehamn.

En sundstabo hade legat förkyld flera dagar och fick besök av en granne:

- Du skulle nog behöva en värmedyna, säger denne omtänksamt.

- Det vore nog effektivare med en snygg hemsammarit, blev svaret.

Kylan var även förr ganska besvärande och en östmarking berättar hur han höll temperaturen uppe under den kalla årstiden.

- När jag fryser hugger jag ved och om det blir kallare bär jag in veden i mitt kök så fryser jag inte då heller. skulle det bli ännu kallare bär jag veden ut o in tills fram på vårkanten när solen och värmen tittar fram igen och så har jag hållit kylan på avstånd hela livet.

*

En storfiskare från Torsby hade varit över i Norge på en misslyckad tur under helgen - endast tre små öringar.

- Dom här går till minst en tia stycket med resa och allt, konstaterade den hulda maken.

- Då var det väl tur att jag inte fick fler, replikerade maken.

*

- Håhåjaja, sa gumman, aldrig får man va riktigt gla. På sommaren får man va livrädd för åskan o på vintern för husförhören.

En väluppfostrad flicka i Grums, fick inte vara ute längre än till klockan nio om kvällarna. Då skulle hon vara inne och även katten fick finna sig i att respektera denna bestämmelse.

Emellertid, efter mycket övertalning fick flickan ifråga, tillsammans med en annan lika väluppfostrad, det fanns nämligen en till, löfte om att få resa till Malorca på semester och resan anträdades. Man väntade nu dagligen på vykort - men först efter ett par veckor kom livstecknet och bara ett par rader:

- Vi har toppkul - släpp ut katta.

*

Två ogifta bröder i N. Råda, hade ärvt småbruket efter sina föräldrar men blivit osams om skötseln varför de sällan eller aldrig växlade några ord med varandra. Så en dag blev en häst sjuk.

- Den vite hästen är sjuk, säger den ene av bröderna men får inget svar.

- Den vite hästen är dö säger han nästa dag och får till svar:

- Det var ett förbenat tjat om den vite hästen.

Provinsialläkare Elliot, Uddeholm, hade full rulle under vardagarna, varför han helst ville vara i fred på söndagarna om det inte var något akut sjukdomsfall. Så en söndagsförmiddag kom det i alla fall en småbrukare med armen omlindad o ringde på hos doktorn.

- Vet ni inte att jag har stängt under helgerna? frågade Elliot.

- Jo, men det visste inte grisen, svarade den bitne odalmannen.

*

Det var under första världskriget. En kilsfru klev av tåget efter besöket hos sina släktingar på landet o hon hade lovat maken att åtminstone ha en präktig höna med sig hem. Maken mötte vid tåget och sporde högljutt:

- Du glömde väl inte hönan!

*

- Jan-Åke har bland annat fått en slips på sin sjuårsdag, vilken han synar noga med följande kommentar:

- Det här är egentligen en slips för en sexåring.

Så avslutar vi som vanligt med en historia om Tage Långskank. En av sönerna, som "legat" vid folkuniversitetet, kom hem och frågade:

- Pappa, vad är vacuum för något?

- Vacuum det är... jag har det i huvudet men kan inte få fram det.

KRONANS FÖRLAG KARLSTAD

Box 579. Tel. 10243

STENSJÖ & OFFSÄTTARIEHET K. O. 1960